

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul III

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Copyright © 2022 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Omul Superior

Cum ar fi ca adevărata fericire să dăinuie o veșnicie, iar grijile, supărarea și conflictele să fie înlăturate? Adevăr vă spun că toți veți fi martorii evenimentelor descrise și niciun cuvânt de-al Meu nu se va pierde și nu a fost menționat în van sau de umplutură. În zilele acelea vă veți putea bucura împreună cu oamenii care trăiesc pe alte planete. Peste prăpastia dintre omul așa cum îl cunoașteți și omul superior va fi creat un pod de legătură, iar separarea lui de lumea spirituală va fi istorie.

În întreaga creație, chiar în acest moment, în interiorul și în exteriorul trupului tău, există viață conștientă de sine de care tu ca persoană consideri că ești separat. Tu nu percepi această viață care există peste tot nu din cauză că ești prea slab în cunoaștere și creștină ca Tatăl să îți acorde grația de a o observa, ci pentru că așa am hotărât la început, împreună, să se desfășoare existența umană. Orice creștere spirituală are nevoie să se producă în mod natural, în timp, la fel ca dezvoltarea trupului material.

Ai specificat în capitoul trecut faptul că Pământul, simbolizat ca inima formei finale a Universului, conține cel mai diversificat sistem de viață și că omul este foarte important. Afirmările Tale mă determină să cred că planeta Pământ este și cea mai bogată și mai complexă lume. În același timp ai vorbit și despre alte lumi necunoscute, care sunt mai minunate, și ai făcut referire la ființele neînchipuit de frumoase care le ocupă și care nici nu și-ar coborî privirea la omul primitiv al lumii pe care o experimentez astăzi. Pe acești locuitori cerești îi dezgustă întunecimea spirituală a pământenilor, aspectul trupului îmbătrânit, mirosul urât. Cum ar fi mai potrivit să înțelegem toate acestea?

În niciun caz prin comparație. Totodată, ținând cont de faptul că doar în felul acesta vei putea descrie înfățișarea și caracterul omului superior îți voi îngădui să o faci. Eu de dragul curiozității umane nu obișnuiesc să Mă las descoperit, însă te-am chemat la lumină ca să îți dăruiesc un material real și iată că Îmi îndeplinesc

ca de fiecare dată promisiunea. În ce măsură te va ajuta subiectul pe care l-ai deschis rămâne de văzut.

Oamenii care trăiesc pe alte planete, în general, sunt de mii de ori mai înțelepți, mai frumoși și mai delicați decât locuitorii de pe acest Pământ. În ciuda calităților de nedescris ei nu sunt la fel de importanți precum sunteți voi, pământenii. Dacă lumea care vă poartă trupurile reprezintă o mică parte din ceea ce ai numit inima materiei, este de la sine înțeles faptul că alte lumi locuite reprezintă celelalte organisme care alcătuiesc, împreună cu ea, forma finală a Universului.

Ochii trupului sunt mai frumoși decât este inima, iar vederea este din cale afară de importantă, dar nu are o importanță vitală asemeni inimii care îl irigă și fără de care s-ar opri întregul mecanism. Ai întâlnit de-a lungul vieții oameni orbi sau care și-au pierdut membrele ori unul dintre rinichi și continuă să trăiască, dar te asigur că nu există om care să trăiască fără inimă.

Tu nu ai asistat la un transplant de organe până astăzi, însă cei care sunt familiarizați cu această latură nu îndrăgesc aspectul intern al trupului, nici mirosul lui; ba chiar le detestă. Dar niciun om, animal sau insectă nu poate trăi fără trup. Raportul dintre omul pământean și omul care trăiește în diversitatea infinită este asemănător. Trebuie să știi că omul nu este o ființă importantă în ochii Mei, Creatorul lui, datorită faptului că Eu sunt Creatorul lui, omul este și un element vital în absența căruia miliardele de lumi minunate ar avea de suferit sau ar înceta să existe. Oricât de frumoși ar fi ochii sau oricât de pricepute ar fi mâinile, fără inima care le vitalizează și susține existența acestora din urmă ar deveni imposibilă.

Dat fiind faptul că în cazul tău și cel al cititorilor fideli nu se pune problema de o creștere a sentimentului de superioritate cu ocazia asimilării cunoașterii adevărate și inedite pe care v-o ofer prin intermediul scrierilor, îți spun că ceea ce hotărăști pe Pământ va fi scris în ceruri. Adevărurile pe care le descoperiți și numiți sunt păstrate cu strictețe în toate lumile și rămân până la sfârșit.

Ne-ai putea descrie aspectul omului superior, care trăiește pe alte planete? Sunt convins că vei răspunde afirmativ cererii mele sincere așa cum m-ai obișnuit, iar pentru aceasta Îți mulțumesc. În același timp consider că o descriere urmată de o reprezentare vizuală revelată măcar în vis ar întări cuvintele Tale.

Poate cer mai mult decât pot recepționa, dar știu că am dreptul la cunoaștere, la libertatea și plăcerea de a învăța. Mai știu că răbdarea și iubirea Ta sunt nemărginite și că faci totul pentru a ne

ajuta să învingem materia și să ne întoarcem în lumina spirituală desăvârșită care ne așteaptă.

Tu mai întâi compui întrebările, apoi le reformulezi cu atenție înainte de a Mi le adresa, cu scopul de a obține mai mult. Secretul este să sapi mai adânc înăuntrul tău, nu să cauți să Mă îmbunezi pe Mine printr-un comportament evlavios.

Așa procedez fără să realizez.

Eu cunosc toate frământările tale și văd în inima ta mai bine decât vezi tu, de aceea pentru început voi face puțină lumină, iar răspunsul la întrebarea ta mai puțin importantă va veni apoi de la sine. Ceea ce intenționezi să afli este dacă în alte lumi trăiesc ființe asemănătoare omului așa cum l-ai cunoscut pe Pământ sau dețin un aspect complet diferit.

Ia aminte că toate ființele desăvârșite care ocupă lumile sunt oameni, adică dețin binecunoscuta înfățișare a trăitorilor de aici. Te simt descurajat la citirea acestei afirmații deoarece așteptarea ta a fost hrănită de documentarele de tip science fiction care te-au informat în mod necorespunzător. Acum sabia adevărului Meu ți-a tăiat elanul și a dispărut tot extraordinarul.

Trupul omului a fost înzestrat cu cea mai perfectă și sublimă formă. Pe Pământ acesta a avut de suferit la fel ca funcționalitatea corectă sau puterea care i-a fost dăruită. În timp el s-a micșorat considerabil, s-a urâțit și a devenit sensibil.

În funcție de mărimea corpului ceresc care îi găzduiește oamni și animalele care trăiesc pe el sunt mai mari sau mai mici ca dimensiune. Dacă un om din cea mai asemănătoare lume cu cea în care trăiți voi ar apărea lângă tine el ar avea o înălțime de cel puțin doi metri și jumătate, iar trupul lui ar fi sănătos, arătos și puternic. Evident, acesta ar avea o musculatură bine definită, pieptul mai zdravăn, membrele mai lungi și mai delicate, pielea mai luminoasă și lipsită de imperfecțiuni sau mirosuri neplăcute. Părul lui ar avea o culoare deschisă, strălucitoare. Așa arătau și pământeni înainte de separare.

Revenind la omul superior menționez faptul că organele lui interne nu au rolul de a ingera și defalca hrana materială prin metoda binecunoscută. Căci el nu se hrănește așa cum vă hrăniți voi și prin urmare nu are nevoie de un stomac care să absoarbă substanțele hrănitore, apoi să împingă rămășițele alimentare în intestine. În schimb, porii pielii lui absorb particulele spirituale hrănitore din atmosferă, care îl vitalizează și îi mențin trupul viu. În cazurile rare în care omul superior este nevoit să se hrănească pe cale orală el separă materia hrănitore de cea contaminată

și nu este nevoit să elimine o parte din ea, deoarece trupul lui o asimilează în totalitate și o transformă în energie.

Acest om superior dezvoltă o relație armonioasă cu natura și nu trăiește separat de Conștiință. Individualitatea lui redusă nu opune rezistență factorilor fizici și spirituali, de aceea substanța fericirii curge neobosită prin sângele-i incolor.

Dacă așa stau lucrurile cu omulețul nostru perfect, atunci care este rolul organelor pe care le deține?

Așa cum am susținut, unele organe au rol de absorbție, altele îl ajută să se conecteze cu mediul care îl găzduiește și cu ceilalți trăitori. Acest „aparat“ telepativ se regăsește și la om, dar se află într-un stadiu rudimentar. Căci oamenii de pe Pământ nu numai că nu reușesc să comunice cu cei superiori, care trăiesc pe alte planete, ei nici măcar nu își cunosc sufletele proprii și nu cred în posibilitatea altui dialog în afară de cel pe cale verbală.

Dacă o persoană care locuiește în cealaltă parte a lumii are nevoie de ajutor, omul superior pur și simplu știe. Și tu ai știut, de aceea te afli acum aici și faci ceea ce ai venit ca să faci.

Se va curăța vreodată omul terestru de răul care îl predomină, în așa fel încât lumea să devină una roditoare și prosperă, care să îl încânte?

Totul depinde de voi, și-am spus. Desăvârșirea individuală stă în libertatea pe care v-am oferit-o. Doar prin libertate veți reuși să vă întoarceți la puterea pe care ați stăpânit-o cândva.

Pe Pământ, natura, în mod special în zonele suprapopulate, se usucă. Aceasta refuză să vă îmbie cu prospețimea ei deoarece răutatea umană i-a contaminat conștiința. Ori plantele, al căror grad de individualitate este inferior, sunt afectate în masă, ceea ce înseamnă că natura gândește și acționează la comun.

Adevărat îți spun că dacă omul s-ar curăța pe interior lumea exterioară ar străluci fără ca el să fie nevoit să depună eforturi. Atunci spinii s-ar usca de la sine și rămășița le-ar fi împrăștiată de vânt. Pământul pe care îl îngrășați cu costuri uriașe ar deveni fertil, florile ar rezista pe tot parcursul anului, ca să vă încânte, și nu ar mai exista plante necomestibile.

Din anumite soiuri de plante otrăvitoare specialiștii au creat leacuri vindecătoare.

Aceasta este iubirea Mea ascunsă care caută să echilibreze situația voastră actuală.

Mă bucur că atingeți subiecte noi, cum ar fi inteligența vegetală și gradul inferior de individualitate al plantelor. Plantele vorbesc cu un singur glas, căci sunt animate de o singură conștiință. Tind

să cred că animalele se bucură de un grad de individualitate mai ridicat, o libertate și inteligență superioare.

Într-adevăr, așa este.

Am citit întâmplător povestea unei femei care obișnuia să lase firimituri de pâine și semințe pe pervazul ferestrei de la bucătărie, ca să atragă păsări ocazionale pe care dintr-o iubire lăuntrică le hrănea. Păsările veneau și își luau provizii, pe care le transportau în cuiburile lor ca să le ofere puilor. Așa a procedat un timp, până într-o bună zi în care a observat faptul că la geam apăreau diverse lucruri, uneori chiar sume de bani în monede. A instalat o cameră de supraveghere ca să deslușească misterul fenomenului iar spre uimirea ei a văzut cum păsările îi aduceau în schimb monede și bijuterii găsite pe trotuar, pe care le luau în cioc și i le puneau la fereastră în semn de recunoștință.

Aici mirarea nu constă în gestul nobil pe care regnul animal l-a dovedit, acela de a recompensa, ci în faptul că păsările recunoșteau obiectele prețuite de oameni. I-ar fi putut aduce ramuri, pietricele colorate, insecte sau râme, însă i-au adus o verighetă și trei monede de cincizeci de euro cenți, sumă cu care îți poți cumpăra o cafea la restaurant. Mă trece un fior puternic gândindu-mă că până și animalele și-au depășit limitele. Nu cu atât mai mult ar trebui omul să uimească creația cu inteligența lui și cu iubirea Dumnezeului?

Din nou, ai mare dreptate și nu e cazul să mai adaug ceva.

Omul superior este îmbrăcat?

Omul superior se îmbracă cu haina cunoașterii acumulate pe parcursul întrupărilor. Strălucirea lui reflectă gradul iubirii pe care Mi-o poartă.

El trăiește veșnic în trup?

Nicio formă nu durează o veșnicie, oricât de perfectă ar fi ea. Dacă o ființă ar trăi la nesfârșit în formă, oricât de perfectă ar fi forma ei, ar însemna că este o ființă condamnată și nu una liberă, așa cum este Dumnezeu.

Omul superior trăiește între trei mii și zece mii de ani pământesteți. Pe parcursul vieții el se ocupă mai mult de cele spirituale și nu își petrece prea mult timp în trup, spre deosebire de omul pământean care își admiră și iubește carnea. Părăsirea trupului nu este ceva ce el nu poate evita, este o alegere liberă inspirată divin. Prin urmare nici nu ar fi corect să spunem despre el că și-a părăsit trupul, din moment ce nu a fost legat prea tare de el pe durata vieții în formă. Cu toate că o dată la trei mii sau zece mii de ani are loc fenomenul, acesta este resimțit mai degrabă ca o

împrospătare decât un sfârșit.

Ca de obicei, capăt încredere în mine în mod accelerat citind astfel de materiale utile, o spun după două luni de absență.

Omule, orice răsărit de soare căruia îi acorzi atenția cuvenită te îmbogățește. Soarele face ca totul să fie perfect așa cum este, pornind de la clădirile în care se reflectă razele-i gălbui și până la furnalele industriale care fumează, stâlpii de telegraf sau copacii căzuți. Prin fața discului lui incandescent zboară un stol de păsări călătoare care îți transmite acel sentiment eliberator pe care l-ai uitat; și lacrimiți fără să te observe cineva.

În mod asemănător soarele spiritual se reflectă în tot și luminează toate ființele. În final fiecare va da socoteală pentru măsura în care a luminat în raport cu capacitățile pe care și le-a dezvoltat pe parcursul existențelor.

Dar eu sunt un om sărac și prost, care nu a agonisit prea multe bogății adevărate în inima lui, și cu atât mai puțin în Împărăția Dumnezeului, deoarece prima jumătate din viață a ignorat diminețile. Cu toate acestea nu mă descurajez, fiindcă în casa Tatălui meu mă mulțumesc chiar și cu o nucă.

Pe Pământ, în adolescență, am dormit ziua și am stat de veghe noaptea, pândind ocazii aducătoare de plăceri, care nu i-au adus nimic bun sufletului meu și în scurt timp m-am îmbolnăvit. După prea multă durere am reușit să înțeleg faptul că Pământul nu este un loc ostil, plin de ură și cruzime, societatea oamenilor este. Dar aceasta trebuie să rămână astfel ca să se facă observată lumina pe care cei puțini la număr au primit-o și și-au atribuit-o.

În lume există oameni care muncesc cu sila din nevoia de a își asigura supraviețuirea. Adesea aceștia ajung la disperare și sunt predispuși să săvârșescă fapte inimaginabile din cauza lipsurilor. Dacă ar dispune de o sursă de venit care cere minimum de activitate din partea lor ei nu ar mai munci nicio zi.

Apoi sunt cei care muncesc cu pasiune, din dorința de a se dezvolta și a agonisi prin puterile lor. Ei sunt gospodari cinștiți, cărora le merge bine, dar pe care experiența i-a învățat că totul se obține cu trudă și caută să transmită convingerea lor prin decizii și sfaturi tuturor muritorilor care îndrăznesc să le ceară ceva.

Ultima categorie pe care o voi menționa este și singura care a biruit umanul și și-a atribuit divinul. Aceasta se dedică în mod dezinteresat și ajută fără să țină socoteală, faptă pentru care este plăcută lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu vede acțiunile ei și intenția curată cu care au fost îndeplinite și o va trata la fel atunci când va veni timpul.

Omul care caută mereu justificări ca să nu ajute, și găsește, chiar dacă din punct de vedere rațional are dreptate el nu este un om bun. Omul bun construiește cu pasiune din voință proprie, cel puturos devine invidios și rău și distruge. Acum, dat fiind faptul că ați cunoscut acestea, nu căutați să păreți buni în fața lumii, ci faceți ceea ce vă îndeamnă inima de dragul dreptății adevărate și a iubirii. Omul care caută să pară mai bun decât este e stăpânit de spiritul ipocriziei.

În viață, răspunzând cu rău la rău vei crea un rău și mai mare. Ascunzând o anumită latură a ta aceasta va degenera și vei fi nevoit să ascunzi din ce în ce mai mult din tine însuși, până în clipa în care îți vei uita esența, care este iubirea. Atunci mediul în care vei conviețui îți se va părea străin și insuportabil. Lumea în care fiecare va căuta să se ridice deasupra celuilalt va deveni un iad, dar noaptea sufletului se va sfârși în momentul în care omul va deveni conștient.

Impecabil expus, nimic de reproșat și de adăugat. Cugetările tale sunt din ce în ce mai armonioase, în așa fel încât ele mângâie sufletul cititorului mai degrabă decât să îl împovăreze cu teorii greu de transpus în cuvinte. Continuă!

Într-o zi, la serviciu, am cazat o mamă împreună cu al ei copil într-un cartier situat în Pădurea Băneasa din București. Veniseră în căutarea siguranței, căci țara lor este în război. M-a întrebat cum este posibil ca atât de mulți români să fie bogăți, deoarece știa din auzite faptul că salariul nu este prea mare nici aici și că economia scârțâie. Ori țara a progresat și locuitorii se bucură de bunăstare, ori sunt corupți și au devenit din cale afară de materialști.

Nu și-a închipuit niciodată faptul că Bucureștiul este sufocat de atâtea mașini luxoase, care costă cât trei locuințe fiecare, la fel ca Londra, New York, Paris.

Criza și sărăcia sunt doar zvonuri promovate la televizor, iar oricât s-ar plânge oamenii realitatea demonstrează contrariul. Căci oriunde privești vezi imobile noi, magazine de top, restaurante și cafelele arhipline, un sistem bancar care merge. Voia să aflu dacă dimineața se aude cântecul păsărilor de la fereastră. Doar natura o mai liniștea, fiindcă nu i-a mai rămas nimic. Lucra la Ambasada Americii din Kiev, Ucraina.

Am povestit această întâmplare aici, pentru a trage un semnal de alarmă, dar și pe o rețea de socializare, iar ca de obicei reacția audienței m-a lăsat rece. Oamenii, în loc să se plaseze în pielea victimei a cărei țară arde și să îi sară în ajutor cu o primire caldă urmată de o încurajare, au confecționat motive aparent reale prin

intermediul cărora și-au justificat indiferența și au judecat un om încercat despre care nu cunosc absolut nimic.

Atunci când cei din țara vecină au venit ca să ceară ajutor, pe români i-a apucat dorul de a ajuta români și a detesta străini. În urmă cu câțiva ani, când i-am îndemnat pe românii noștri să ajute români, au refuzat să se implice, spunând că ajutându-i cerșetorii se vor obișnui să primească pe degeaba și se vor feri de muncă. Și tot așa, de fiecare dată când un nefericit fără picioare se târâia printre mașini la semafor implorând, oamenii au spus că amărâțul este scos la înaintare ca să sensibilizeze inimi slabe cu situația lui deplorabilă și că eu sunt prea naiv, dar în spate se ascunde o rețea de mafioți care își achiziționează limuzine din cei doi lei aruncați pe geam din mașină, în scârbă.

Poate au dreptate, ceea ce este mai mult decât absurd, însă nu îi judec. Cert este că pentru cei care dorm pe străzi și care nu sunt capabili de muncă realitatea urbană este un iad, iar ignoranța trecătorilor este chiar diavolul care râde de amărăciunea lor.

Pe de altă parte există și oameni altruști care s-au mobilizat și au oferit sprijin refugiaților. Aceștia merită o medalie de aur, pe care dacă cineva le-ar oferi-o cu venerație nu ar accepta-o. Căci ei au casă în cer și Îl poartă pe Dumnezeu în inimi până la finalul vieții și după ea.

Spre deosebire de ei eu ajut puțin, mai mult prin cuvinte, dar rolul meu este acela de a le arăta oamenilor calea spre strălucirea lor, dobândită prin faptele lor. Eu nu am nevoie să ies în față ca să primesc recunoaștere, tot așa cum nici Tatăl nu se lasă văzut și nu cere nimic creației.

Ai exemplificat adevărul în mai puțin de o pagină scrisă.

Omul fără spirit este în totalitate mort, chiar dacă respiră și se mișcă, iar trupul este doar un mecanism animat și inconștient de sine. Existența lui încetează odată cu sfârșitul formei. Chiar dacă sufletul își continuă călătoria el nu va fi conștient. Căci așa cum sufletele pământene sunt compuse din părți de suflet care provin de la plante și animale, adunate cu o măsură exactă și o potrivire divină, care formează un suflet uman care trăiește în trup cu scopul finisării și cel al armonizării, tot așa se dezintegrează la finalul vieții terestre dacă își ratează țelul.

Cunoașterea adevărului și înțelegerea îți îmblânzește inima, o umple de compasiune și o face afectuoasă și îndatoritoare. Iar mediul în care trăiești devine suportabil și începi să resimți, asemeni unor mici flashuri, armonia. Lumile Începătorului sunt adevărate capodopere, dar acest aspect din urmă ți se face cunoscut treptat

în funcție de puterea ta de a accepta adevărul despre tine și despre ele. Și nimic nu vine la tine mai repede decât trebuie, dar nici nu întârzie.

Dacă în clipa în care citești acest mesaj te ridici în picioare, determinat de o voință puternică, pentru a schimba ceva în viața ta, jurând că începând de astăzi tu nu vei mai cădea, acesta a fost momentul trezirii spiritului în tine, care a fost consemnat încă de la începutul creației. Faptul că materialul a ajuns la tine aparent întâmplător nu este chiar o minune. Să îți explic:

Un om se duce și se întoarce de la serviciu pe același drum întreaga sa viață. El este retras și închis, motiv pentru care refuză orice propunere sau prietenie. Cu toate acestea într-o dimineață, sătul de viața lui monotonă, ia decizia să își schimbe traseul sau pur și simplu lasă totul și pleacă încotro vede cu ochii. Destinul îi scoate în cale un cățel care îi înmoaie inima și trezește în el iubirea care îi transformă viața, și se schimbă ca om. Acest nou om nu este transformat la întâmplare, ci sufletul nefericitului iertat a așteptat vreme de cincizeci de ani această clipă sfântă pentru care a coborât în formă, chiar dacă din punct de vedere uman nu a știut nimic.

Unele suflete așteaptă de miliarde de ani să trăiască o viață pe Pământ, ca să se trezească prin intermediul ei și să își repare deficiențele acumulate sau să se umple. Căci în preajma Tatălui nu pot sta suflete incomplete, bolnave sau strâmbe, ci doar cele strălucitoare, înțelepte și ordonate, iubitoare, smerite și chivernisite. Dar Dumnezeu are răbdare cu fiecare.

Acești stâlpi cunoscuți în toate lumile au săvârșit de-a lungul vieții terestre fapte de eroism ieșite din comun. Celor despre care vă vorbesc, Tatăl, care este iubirea de început, le-ar da totul. Dar ei nu păstrează nimic, ci dăruiesc câte puțin din harul lor tuturor însetaților. Prin refuzul lor își dublează frumusețea care luminează atât de tare încât orbește creația. Iar dedicându-se își fac sufletul mai frumos.

Îți mulțumesc în numele întregii umanități pentru iubirea Ta care este pretutindeni, în absența căreia nu este nimic, chiar dacă cei mai mulți dintre noi nu o vedem. Îți mulțumesc pentru răbdarea și înțelepciunea cu care tratezi orice situație, și pentru decizia de a nu distruge creația care se batjocorește pe ea, se privează de drepturi și se ucide cu sânge rece în zilele actuale mai mult decât în istoria primitivă a acestui neam de năpârcci.

Nu este deloc ușor pentru om să trăiască departe de iubire, în noaptea sufletului lui din care fără mâna Ta nu se poate elibera.

Îți mulțumesc pentru soarele care luminează, care ne încălzește și ne hrănește indiferent de merit. Doar sâmburele divin care a fost sădit în fiecare inimă este viu și rămâne după dispariția omului vremelnic.

Îți mulțumesc pentru adevărul lăsat, datorită căruia știm cine suntem, ce avem de făcut și unde ne vom întoarce. Tu ne inspiri să alegem ceea ce trebuie și ne dăruiești priceperea de care avem nevoie. Eu pe parcurs am fructificat priceperea mulțumită căreia le ofer oamenilor consiliere pe plan spiritual și diverse servicii pe plan material. Prin prestarea acestora din urmă îmi câștig cele de trebuință vieții.

Astăzi am lucruri alese. Locuința mea modernă este eficientă din punct de vedere energetic și e complet automatizată. Aceasta este bine amplasată și răspunde la comenzi vocale. Cititorii ar fi bine să știe faptul că pentru toate câte le-am primit am muncit și le merit cu vârf și îndesat. Prima jumătate din viață am răbdat de foame, la propriu, cu săptămânile, apoi cu lunile și astfel au trecut anii, iar lumea din jur și apropiații au privit indiferenți la situația mea ca și cum ar fi urmărit un serial de telenovelă.

Spre deosebire de atunci astăzi stau pe scaunul meu de birou care costă cât un salariu decent și sorb o cafea aromată livrată în regim de urgență din Nicaragua, ca să nu își piardă pe parcursul transportului savoarea. Totuși, bunurile care îmi oferă confortul sunt doar o imagine reprezentativă a Împărăției care a coborât la mine și m-a îmbogățit. Lucrurile materiale sunt unelte de care mă folosesc în scopul curățirii sufletului meu, atât. În același timp ele îmi reflectă ordinea interioară.

Cred că orice căutător de lumină ar trebui să trăiască în pace și bunăstare, ca să se poată concentra pe învățătura divină și să o aplice, nu să trudească pentru trup întreaga existență.

Vremurile în care eram fericit în bula mea de lume, neștiind prea multe, și cu adevărat că nici nu am avut nevoie, s-au stins. Astăzi cunoașterea mă apasă din ce în ce și este bine așa. Fiindcă atunci când nu cunoști prea multe ești ușor și te bucuri des pentru tine, însă conform rațiunii celei mai pure nu e drept ca unii să fie fericiți în vreme ce alții sunt torturați și uciși în timp real. Acest comportament denotă nebunie.

Dacă am fi fost educați în așa fel încât să înțelegem faptul că viața terestră este o scurtă călătorie în acest vast infinit, asemeni unei etape din viață, în care fiecare zi este importantă, și dacă am fi acceptat faptul că lumea este provizorie și nu definitivă, ne-am fi agățat mai puțin de lucruri, statut și amoruri imaginare. Atunci

am fi privit orice situație neprevăzută ori planificată cu o atitudine liberă și cu mai multă speranță.

Dacă aș fi fost crescut în esența adevărului nu aș mai fi intrat în panică din cauza amenințărilor primite în copilărie, în special din partea învățătorilor sau a părinților religioși, care voiau să mă determine să mă supun sistemului social în scopul supraviețuirii. Ei pe atunci gândeau că nimeni nu poate schimba ceva în lume și că refuzând programa școlară voi ajunge un rătăcitor al străzii ori mai rău și că eșecul mă va urmări pe viață. Aceste cuvinte dure, adresate unui copil cu sufletul curat, reușesc să îl traumatizeze pe viață. Ele se prind de el și îl macină până la distrugere precum o carie. Iar otrava țâșnește din inimile părinților iubitori.

Spre alinarea mea astăzi știu că viața nu se termină odată cu lumea, iar la nenorocirea care urmează refuzul de a participa la sclavia sufletească nu ești condamnat pe viață, ci pentru treizeci de ani amărâți pe care îi mai ai de trăit în formă. Adevărata viață continuă în veșnicie, într-o libertate deplină și o iubire necunoscută, de unde scuipe societatea mincinoasă și împuțită a muritorilor. Spiritul va inspira mereu inimile celor care Îl ascultă să găsească drumuri netede și înguste, cu ajutorul cărora sufletele curate vor ocoli abisurile și vor trece nevătămate prin toate furtunile.

Astăzi puțini oameni investesc în gândire. Cei mai mulți nu caută să și-o dezvolte deoarece consideră că gândirea nu se vede, iar orice investiție de acest fel ar fi risipă; dar se înșală. Gândirea se vede în faptele oamenilor și în deciziile zilnice. De ea depinde viitorul individual și cel al comunității, sănătatea și bunăstarea. La voința cât de mică a sufletului tău Dumnezeu îți va trimite un impuls aproape insesizabil, care te va propulsa în toate direcțiile către care dorești să te îndrepti.

Dacă lenea provoacă moartea spirituală și ulterior pe cea materială, ar fi bine ca sufletele latente să se trezească din trândăvie și să devină active, urmând studiul, contemplarea, simțirea și apoi înfăptuirea.

Omul care nu este dispus să se ajute pe sine să nu aștepte ajutor nici din partea lui Dumnezeu. În clipa în care vei fi dispus să dai drumul la tot și să îți recunoști neputința, ajutorul ceresc nu va întârzia.

La frumusețea umană contribuie și bunăstarea și seriozitatea, nu doar acoperirea presupuselor defecte prin modalitățile binecunoscute. Așadar lasă-te inspirat și trăiește în așa fel încât la final să nu ai niciun regret. Nu săvârșind totul perfect, ci tratând toate greșelile drept pași către perfecționarea ta.

Chiar dacă vei încerca să Îl iubești pe Dumnezeu la îndemnul cuiva drag nu vei înțelege modalitatea prin care divinitatea așază lucrurile în viața ta, iar iubirea va întârzia. Dumnezeu te ajută în așa fel încât să ai impresia că te ajuți tu singur, ca să îți dezvolți o gândire independentă. Odată ce vei conștientiza acest adevăr Îl vei iubi în mod natural, nu constrâns sau determinat.

Tu poartă zâmbetul pe față și bucuria în inimă indiferent cât de greu ți-a fost sau încă îți este și fii un om modest, cu caracter blând și o gândire profundă. Fii sincer cu cel care ți-a dovedit că merită. Păstrează-ți loialitatea și credința, rămâi tu însuși până la sfârșit.

După aceste cuvinte vii revelate, voi credeți că apariția unui profet este un pericol pentru umanitate, căci el vine în încercarea de a vă priva de traiul în plăcerea egoistă atât de dulce. Totuși, adevărul este contrar gândirii oarbe, așa cum este acum și cum a fost în trecut. Trimisul Meu vine ca să vă redea libertatea și independența pierdute. În același timp el prevestește nenorocirile care vor veni în consecința faptelor voastre și nu din răzbunarea lui Dumnezeu. Distrugerea care atârână de un fir de ață este gata să se prăbușească peste voi și să nimicească până și ultimul vierme nenorocit care se ascunde într-un buncăr de beton împreună cu familia pe care în orgoliul și prostia lui și-a condamnat-o.

Trimisul Meu este un om superior, care a fost născut în spirit la vremea lui și care și-a luat un trup carnal asemeni vouă doar ca voi să îl recunoașteți și astfel să primiți lumina. El nu procește pentru sine, ci prin sine Mă adresez Eu tuturor ființelor pe care le întâlnește.

„Dar el era un om simplu, lipsit de orice strălucire și limitat în toate aspectele umane. Și singură, inima lui rostea adevărul Meu, pentru ca oamenii să îl recunoască și să și-l atribuie, însă nu l-au recunoscut“. În scurtă vreme distrugerea a venit așa cum el îi atenționase, chiar dacă aceasta nu a fost o distrugere totală, ci o serie de evenimente care au curățat și trezit rasa umană.

Omul prea material este orb în fața valorilor adevărate. De aceea, în lumea lui netrebnicul se bucură de atenție, iar cel bun trece neobservat. În lumea așa cum o cunoașteți adevărul, care va fi auzit de toți, va fi acceptat de către sufletele coapte și mințile independente, nicidecum de instituții și autorități. Căci adevărul propovăduiește împotriva instituțiilor politice și religioase idolatre, spre muștrarea lor, în scopul îndreptării lor. Doar sufletele curate și neputincioase într-ale lumii sunt și vor fi mângâiate de adevărul pe care îl răspândesc cu trâmbița.

Adevărul este singura voastră salvare și întărire. El vă face puternici în așa fel încât un singur om să țină piept unui milion de adormiți și mai mult.

Aceasta despre care îți vorbesc este puterea naturală care se dezvoltă în om conform rânduirii Mele. Împărăția interioară nu se obține printr-o intervenție supranaturală asupra individului trăitor și prin urmare nu reprezintă o abatere impertinentă de la legea Celui care a hotărât legea, ci i se descoperă, în etape, căutătorului; celui căutător care se leapădă de fantezia lumească și iese din mocirlă. Ceea ce se naște în om și este bun rămâne, și nu va putea fi distrus nici dacă l-ar urî întreaga lume pentru harul revelat prin intermediul lui.

Omul vechi, cel politic și religios, pune accentul pe convertirea ta, căci aceasta îi aduce beneficii. Puterea lui de convingere este consolidată de cuvinte dulci și promițătoare. Printre ele sunt introduse frânturi de adevăr sau fapte istorice cărora fondatorii instituțiilor le-au schimbat sensul. Cunoscând acestea este de la sine înțeles faptul că Dumnezeu care ți-a dăruit unealta desăvârșirii și o gândire liberă nu încearcă să te determine și nu te constrânge. Ce interes poate avea Unul căruia Îi aparține totul și fără de care nu există nimic?

Gândește în intimitatea ta la toate cele pe care ți le-am spus și atribuie-ți învățătura. Aceasta este singura veșnică și dreaptă, care te ajută și care nu îți este străină. Aceasta nu este o învățătură modernă sau libertină și nu este răstălmăcită, este cuvântul curat așa cum a ieșit din gura lui Dumnezeu la început, pe care pe parcursul istoriei proeții și împărații l-au modelat în funcție de interesele lor. În final nu au mai înțeles nimic, iar cuvântul s-a transformat într-o dogmă și credința a devenit o superstiție.

Opiniile timpurii și identitățile egotice vor trece, dar Spiritul nu va trece nici dacă veți urî și răstigni tot ceea ce este frumos în lume și în om.

Mai important decât puterea, sănătatea și aspectul trupului este sufletul care îl posedă. Atât în trup cât și în afara lui răutatea se abate asupra ta dacă ești tu rău mai întâi. Din moarte vei gusta doar dacă ești mort. În realitatea Dumnezeului atotvăzător doar morții mor, viii trăiesc la nesfârșit prin Mine și prin spiritul lor.

În societatea modernă banul a făcut ca femeia să nu mai aibă nevoie de bărbat, iar bărbatul să trăiască fără femeie. Adevăratele necesități umane sunt ascunse, dar sunt afișate vanitățile și orgoliile. Spiritul judecății pătrunde cel mai repede în copii și cu mari lupte poate fi înlăturat...

Ai rostit un adevăr tulburător, pe care aş vrea să îl subliniez povestind o întâmplare care mi-a atras atenția de dimineață în timp ce mă îndreptam spre serviciu.

O mamă tânără mergea pe trotuar împreună cu a ei fetiță pe care o ținea de mână. La un moment dat, femeia, îngândurată, a scăpat mâna fetiței. Atunci, asemeni unui reflex, copila a exclamat pe un ton apăsător, total nemulțumită, zicându-i:

- Mami, o mână nu ești în stare să ții!

Prin cuvintele fetiței, care de fapt erau vorbele tatălui rostite prin gura fiicei, ea și-a desconsiderat mama în totalitate, nu doar pentru faptul că în prezent a scăpat-o din mână. Aceasta a preluat deja bagajul emoțional al părinților, la care pe parcursul vieții se va adăuga încărcătura proprie. Acesta este un suflet primitiv, care preia și manifestă și nu acționează independent.

Mai mult decât ce îi spui, omul își va aminti cum l-ai făcut să se simtă. Spune-i partenerului tău că îl iubești în timp ce împachetezi lucrurile și îl părăsești și te vei convinge de ipocrizia umană. Tot așa se simt și copiii abandonați de către părinții prea ocupați cu persoana lor și cu legăturile nesănătoase amoroase.

Omul lăsat de izbeliște crește ca o buruiană inutilă pe câmp. Acesta chiar dacă populează Pământul și își stabilește obiective nu deține un scop, iar în fața Mea el este doar un fruct mort.

În general oamenii se înrăiesc atunci când conducerea căreia în prostia lor îi dăruiesc toată încrederea ignoră legea pe care îi forțează să o respecte fără abatere. Atunci cei decepționați devin răzbunători și reci și nu se mai tem pentru viețile lor mizerabile, de care decid să se elibereze. Iar în setea lor de răzbunare aceștia caută să nenorocească cât mai multe vieți și de cele mai multe ori reușesc.

Pe lângă acceptarea învățăturii și aplicarea ei în viața de zi cu zi în sufletul omului trebuie să crească iubirea, altfel eforturile astronomice sunt zadarnice. Apropierea de Dumnezeu și cinstirea aproapei pentru simplu fapt că există vor veni de la sine.

Este complet adevărat faptul că mai mult decât ceea ce îi spui omul își va aminti cum l-ai făcut să se simtă. Căci Tu l-ai chemat și primit cu căldură indiferent de slăbiciunile lui sau de greșelile cât muntele.

În ceea ce mă privește eu nu aş fi crezut în Tine dacă oamenii ar fi fost cinstiți și iubitori. Atunci nici nu aş fi căutat ajutor în altă parte, ci aş fi crezut în ei și societatea lor. Răul împinge omul să caute binele, iar Tu ai făcut în așa fel încât căutătorul să găsească ceea ce caută dacă are o voință fermă și un gram de credință.

În momentele noastre de descurajare Tu ne arăți un semn care ne întărește. Atunci când credința scade orice dorință de a trăi ne părăsește, fiindcă viața știe să ne scuture de bucuria de a trăi. Dar Tu ne încerci ușor la început, ne modelezi pe parcurs și la final ne dezlipești de lumea din care nu suntem și care nu ne aparține.

Pe Pământ, omul superior este asemeni unui împărat bogat și iubit de poporul numeros, pe care îl conduce cu credincioșie, pe care îl lasă singur pentru o vreme, își ia haine de cerșetor și pleacă pe meleaguri străine ca să rostească adevărul eliberator tuturor prizonierilor pe care îi întâlnește. Chiar dacă în călătoria-i dureroasă găsește o colibă improvizată și câteva lemne de foc, în care să se adăpostească, nu rămâne. El cugetă conștient pe durata aventurii și nu renunță la regatul lui ceresc pentru un coteț care îi promite o alinare infimă.

Dacă Dumnezeuul căruia I se supun forțele pozitive și negative ale acestei lumi este Prietenul tău, de ce te-ai teme de elementele care alcătuiesc lumea și care Îi sunt supuse? Dacă voia infailibilă a Regelui divin este ca tu să fii protejat în ciuda tuturor încercărilor vieții, să fii sănătos mental și spiritual și să nu duci lipsă de nimic până la bătrânețe, cine s-ar putea împotrivi ei? Singura modalitate de a te abate de la viața blândă care ți-a fost dăruită este folosirea necorespunzătoare a libertății, o acțiune prin care îți provoci răul în necunoștință de cauză.

În copilărie, în perioada în care părinții se înscriaseră într-o comunitate de încurajare și susținere a familiilor numeroase, primelor alimente și hăinuțe de două ori pe an din partea membrilor generoși, iar eu și fratele meu pe nume Roberto experimentam o senzație extraordinară descoperindu-le. Entuziasmul și curiozitatea noastră erau accentuate de vârstă, dar astăzi, cu treizeci de ani mai târziu, realizez că ea a fost și cea mai frumoasă perioadă din viața mea de om.

Tata, care era mai puțin priceput la treburile gospodărești însă avea o voință aprinsă, construisese o cămară cu trei rafturi realizate dintr-un placaj ondulat din cauza umezelii ori a greutateii, care se sprijinea pe două margini din fier grunduit, sudate de un coleg de serviciu la fabrică. Aceste rafturi se umpleau la maximum atunci când sosea tirul cu ajutoare. Alimentele și hăinuțele care nu mai încăpeau în cămară erau puse de tata în cutii de carton și trimise în toată țara rudelor și cunoștințelor.

Pe atunci în România sărăcia era în floare, iar cunoașterea și intenția curată lipseau. Chiar și strângătorii sau cei care primiseră moșteniri se chinuiau de pe o zi pe alta, fiindcă magazinele erau

aproape goale. Locuitorii duceau o adevărată luptă de supraviețuire, iar vina o purtau comuniștii și sovieticii care au sufocat vreme de câțiva zeci de ani jumătate din Europa, a căror gândire tiranică era susținută de orice cetățean dezinformat și adormit.

Famiiliile își petreceau sărbătorile iernii cu rachiu și vin prost de țară, băuturi servite alături de fierturile din carne de porc. Din această carne preparau diverse tipuri de gustări considerate delicatese. Afumătura, piftia, lebărul și murăturile asortate nu lipseau de pe balcoanele mucegăite. Șuieratul vântului se auzea în toată casa, iar frigul intra printre geamurile înghețate care nu erau bine chituite.

Susținătorii guvernului difuzau la televizor doar propagandă comunistă și ortodoxă întunecată, încât, copil fiind, simțeam că mă otrăvesc urmărind. Micuța cutie de lemn marca Olt, ale cărei butoane lipseau cu desăvârșire, în locul căroră înfigeam bețe de chibrit, nu îți oferea programe educaționale și utile în afară de o teleenciclopedie care prezenta viața sălbatică animală.

Din când în când îmi aminteam de cămara noastră bogată și o admiram. Aceasta era umplută cu zeci de cutii metalice pline cu ulei de măsline de cea mai bună calitate, cu pungi de lapte praf și făină, biscuiți cu cremă și câteva tipuri de paste italiene. Mierea naturală ne era trimisă numai la butoi și ne ajungea tot anul.

Ne petreceam timpul preparând prăjituri la cuptor și checuri, lingând oalele și farfuriile, fiind iubiți de toate ființele cerești care ne vegheau de sus și aveau grijă să nu ne lipsească ceva.

Alberto, natura vă oferă tot ce aveți nevoie în toate aspectele, fapt care a fost dovedit. Copacii vă feresc de arșița soarelui vara și vă încălzesc cu crengile uscate și cu frunzele care se aștern pe sol, toamna. Primăvara ei vă îmbracă cu puful pe care vi-l oferă din abundență. Însă voi nu îl prelucați, ci îl călcați în picioare risipind o resursă care pur și simplu este. Salcâmul vă dăruiește ceaiuri și dulcețuri. Puțini recunoașteți plantele medicinale multi-benefice.

Vinul îmbuteliat cu care vă aprovizionați magazinele moderne este o copie a ceea ce a fost cândva, la fel ca fructele. La esențele naturale are acces un număr redus de persoane, care sunt înstărite și mai presus de toate influente. Parfumul obținut din petale de flori și sevă de scoarță aproape a dispărut. Înlocuitorul funcționează, susțineți, fără să cunoașteți adevăratul efect natural al produsului.

Alege doi deținuți condamnați la închisoare pe viață, lipsiți de vitalitate și scop, care sunt copleșiți de anxietate și o serie de

migrene, care și-au petrecut ultimii douăzeci de ani într-o celulă rece și întunecată și tratează-i în felul următor: primului administrează-i calmante ale căror rețete au fost realizate în laborator, iar celuilalt rezervă-i o zi în care să îl lași sub cerul liber într-o poiană înverzită. La sfârșitul zilei interoghează-i și vei observa diferența.

Așa că ieși în față cu curaj, ca un om bun ce ești, chiar dacă oamenii nepotriviți te vor critica. Expunerea este singura modalitate prin care îi poți identifica pe cei potriviți și aduna.

Omule, lumea este mai mare decât camera ta, decât școala în care înveți sau locul de muncă. În viață, pentru tot ceea ce vrei să obții ai nevoie să lucrezi cu imaginația, care este prima unealtă spirituală, și nu cu trupul, care este ultima. Tu la bază ești esență atmosferică (a se citi spirituală). Aceasta, asemeni atmosferei care însuflețește Pământul, care este materie, îți însuflețește trupul. În clipa în care atmosfera își schimbă starea sau compoziția se modifică și materia.

O planetă realizată din același material ca și Pământul, dar care este lipsită de atmosferă, este moartă. Pe ea nu poate viețui nicio ființă liberă, iar solul ei, în sine, este nimic. Aceasta nu are conștiință nici măcar la nivel de atom. Dacă ai ridica un bulgăre de materie acesta ți s-ar sfărâma în pumn. Atmosfera deține toate elementele necesare vieții și prin intermediul ei pătrund în lume spiritele cerului nevăzut.

Cerul nevăzut înviețuiește atmosfera perceptibilă care poartă sufletele în ea și înalță solul pe care îl transformă în plante, animale și oameni. Apa este a doua stare a atmosferei care învăluie lumea ca o plapumă. Atmosfera descrisă se regăsește în jurul tău și înăuntrul tău, tot timpul. Această substanță sfântă însuflețește neîncetat materia și slăvește Numele Meu.

Ceva mai frumos nu am citit niciodată!

În trup, binele adoarme la fel ca răul care este orb. De aceea îngerii Mei muncesc ca să păstreze sufletele umane active. Îngerii coboară în straturile materiei grosiere și vă resuscitează. Despre ei se mai spune că mișcă lumea, altfel desăvârșirea civilizațiilor ar stagna și materia nu ar mai putea fi folosită.

Pe Pământ, oamenii cu adevărat fericiți sunt cei care trăiesc în adevăr și iubire. Acestea două, împreună cu răbdarea și perseverența, produc armonia. Căci indiferent în ce loc v-ați afla sau cu cine, dacă nu veți simți viața interioară care înflorește în voi fericirea va fi o iluzie. Omul superior știe că Eu nu sunt ascuns și că nu sunt departe, sunt chiar acum alături de el, în interiorul lui

și în afară. Cauza pentru care mulți se simt singuri și abandonați se datorează credințelor neadevărate pe care și le-au format despre iubire, care consideră că îi leagă în mod dureros de partener și de care fug, însă nu este așa. Căci ura vă leagă mai tare de o persoană decât iubirea.

Ce s-a întâmplat cu acea fericire de copil?

Acea bucurie a dispărut treptat odată cu maturizarea. Astăzi știu că tristețea este slăbiciune și nu maturitate și că adolescența vine la pachet cu multe evenimente neprevăzute care îți provoacă confuzie. Privești neputincios cum viața ta se năruie atunci când cei dragi te trădează și prietenii te abandonează. Și toți așteaptă ceva de la tine, iar cu cât le faci mai mult bine te condamnă și te desconsideră. În ochii lumii încetezi să fii acel copil drăgălaș și pur, care se supune în schimbul aprobării, și îți formezi o opinie proprie care îi deranjează pe toți.

Viziunea limitată, goana după succes, dorința de popularitate, serile irosite în oraș alături de prietenii aparenti, mândria și toată identitatea, îțiucid sufletul. Atunci frumusețea interioară moare, iar sufletul se urâtește.

Îmi amintesc clipe din prima parte a tinereții, în care realizez faptul că nu am făcut nimic bun pentru mine sau pentru ceilalți. M-am amuzat cu gașca pe seama celor mai slabi decât noi, seară de seară, rostind glume răutăcioase și râsete viclene până în zori. Parcă cineva m-a privat de cinsprezece ani din viață fără acordul meu. Dar diavolul care mă chinuia eram chiar eu, cel care regretă și care se umple de vină. Cu cât petreceam mai tare în lumea condamnaților mă alipeam de ea și astfel pierdeam ultimul sentiment real din inima mea. În final, asemeni unui refugiu, lumea mea s-a transformat într-o iubire dependentă pentru o fată.

Și așa m-am lăsat instruit de oameni, nu de Tine, adevăratul Învățător și de a Ta iubire; și mi-am dorit să mor. Căci noi avem nevoie să ni se scufunde corăbiile, să ni se prăbușească avioanele și să se stingă soarele, ca să prețuim fericirea pe care o avem pur și simplu și să conștientizăm liniștea firească la care renunțăm în căutarea altor lucruri.

În fond ce este viața a cărui frumusețe se arată la sfârșit?

Viața este despre cât de multă iubire suporți.

Am crezut că viața este despre cât de multă suferință înduri!

Iubitule, întreaga viață este despre iubire. Cu cât suporți mai multă iubire Mă pot apropia de tine mai mult. Prezența Mea este blândă și îți aduce alinare, abundență și frumos. Succesul constă în importanța pe care o acorzi scopului tău ca ființă.

Pentru o înțelegere mai bună ieși pe un drum drept și alege-ți un obiectiv îndepărtat pe care să îl focusezi cu privirea. Acesta poate fi un deal, un copac sau o casă. În continuare, îndreaptă-te spre el fără să îl scapi din privire. Nu vei putea înainta prea mult în felul acesta, deoarece poate vei călca într-o groapă, te va lătra un câine, și se va face sete.

Dealul reprezintă scopul pentru care M-ai implorat să permit nașterea ta aici. Provocările pe care le întâlnești te determină să uiți cine ești și încotro te îndrepti, la fel ca în exemplul cu coliba.

În ciuda haosului lumii omului superior îi voi dezvălui destinația și modalitățile mai ușoare de parcurs. Totuși, trăitorii îi vor cinsti pe cei care supun materia și nu pe cei care îi eliberează de ea. Așa a fost și așa va fi, cauza este somnul spiritual și rațional în care s-a scufundat umanitatea. Astăzi doar iubirea vă mai eliberează de iad, prin mesagerii Mei cărora generațiile viitoare le vor fi recunoscătoare. În viitor bulevardele și parcurile vă vor purta numele, iar lacrimile celor salvați vor curge ca un izvor de iubire pentru scribi prin care le-am străpuns zidurile inimii.

Ura te leagă mai tare de o persoană decât iubirea. În iubire nu există înlănțuire, adică dependență, doar încredere și libertate. Viața mondenă nu este chiar atât de strălucită nici dacă o trăiești la cel mai înalt nivel. Nici zilele petrecute pe yachturi în valoare de câteva sute de milioane de dolari nu îți vor oferi pacea. Nici cu bucătarii și servitorii în jurul tău nu vei deveni mai sănătos. Nici banii, nici toată influența, nu vor putea cumpăra iubirea umilă a copilului tău. Sătul de băuturile cele mai fine, urmărind cel mai bine prezentate filme, ai ajuns să nu te mai stimuleze nimic. Golul te apasă, carnea îmbătrânește și pofta pentru plăceri se duce.

Ce ai de gând să faci cu banii în ziua în care îi vei câștiga pe toți? Nimic cu adevărat bun pentru tine sau pentru ceilalți. Darul aroganței amplifică somnul celui care dă și al celui care capătă. Acceptă viața pe care ai primit-o și trăiește-o cu recunoștință. Tu valorifică-ți priceperea, practică altruismul și caută să îți atribui învătătura.

Odată ce Mă vei descoperi și vei trăi după voia divină tot ce Îmi vei cere îți voi da. Totuși, cererea ta nu trebuie să fie absurdă, egoistă sau o formă de test. Eu vă dau sarcini ușoare, vieți care curg lin de la început și până la sfârșit. Fluviul vieții eterne nu se împotmolește de buștenii întâlniți și de gunoiul aruncat de lume. În acest tablou pietrele purifică apa, tot așa cum încercările vieții vă purifică ființa. Ferice de cei încercați, căci ei vor avea liniștea și veșnicia.

În continuare Mi-ar plăcea să conștientizezi importanța vieții terestre. Chiar dacă trăiești în chin și sărăcie, chiar dacă ai fost trădat și părăsit, dacă ai fost condamnat la închisoare pe viață ori ești imobilizat la pat, suferința ta va fi scurtă, iar bucuria veșnică va fi nemăsurată. În acest scurt timp în care trăiești pe Pământ are loc formarea ta pentru veșnicia care a început.

Căci cine ar alege să petreacă zece mii de ani în vinovăție și regret, neputință și frustrare, ca să se îndrepte, dar fără rezultat, atunci când pe Pământ poate deveni independent peste noapte?

Vezi tu, omul superior e încercat mai tare. Examenele îi sunt mai complexe și mai tăioase decât ale unuia care are mai puțin de urcat. Un copil este supus și priceput în cele ale vârstei, fapt pentru care este admirat de toți. Altul își iese din fire și nu poate accepta situația care i s-a dat. Acesta din urmă este predispus la a încheia socotelile cu viața sau a suferi trei sferturi din ea, însă la final va triumfa. Primul va reveni în lume după lăsarea trupului de carne, al doilea va pătrunde în cel mai înalt cer cu viteza fulgerului. Așa am hotărât Eu lucrurile pentru voi la început și nu vă este de folos să cunoașteți mai mult.

În zilele mai liniștite, la serviciu, obișnuiește să vină o fetiță în vârstă de cinci ani ca să ceară apă, apoi intră la toaletă. Ea are o fire timidă și este extrem de respectuoasă. De fiecare dată când închide ușa după ea, însă, din baie se aud țipete puternice, scrâșnete de dinți. În mai puțin de un minut iese, îmi mulțumește și se duce la joacă, cu obrazii înroșiți, aranjându-și părul.

Colegii, fiind prea economi pentru o analiză mai profundă a situației, au ajuns la concluzia că fetița este nebună și atât. Totuși eu am observat-o în mod discret atunci când a lăsat ușa deschisă și am căzut pe gânduri:

Fetița, care este de o frumusețe incredibilă în ceea ce privește aspectul, se ducea în fața oglinzii și se trăgea de păr și de pielea feței până își înroșea obrazii, țipând de parcă ar fi vrut să spulbere întreg Pământul, ca și cum sufletul ei nu își accepta trupul de care oglinda îi reamintea de fiecare dată când intra. Gesturile tăcute ale sufletului măreț și luminos mi-au transmis faptul că refuză să se identifice cu forma firavă de șaptezeci de centimetri înălțime, cu capul rotund și părul prins în două codițe ridicole pe care voia să și le smulgă. În câteva clipe sufletul chinuit adormea, iar fetița revenea la rațiunea umană, se spăla pe față și ieșea afară la joacă, împreună cu ceilalți copii.

Când se va opri acest calvar uman și sufletesc ca să se așterne armonia, să stăm cu toții laolaltă și să gustăm din mierea Ta?

Odată ce sufletul vostru se va uni cu spiritul lăuntric suferința va lua sfârșit. Spiritul conține în sine toate elementele din care a fost alcătuită creația, căci din El provin toate lucrurile văzute și nevăzute. Spre deosebire de spirit, sufletul este doar o parte din tot și evident, el nu este totul. Prin urmare, partea din tot care a fost înzestrată cu o conștiință individuală și a fost numită suflet, poate fi combătută de altă parte asemănătoare și astfel trăiește o experiență conflictuală care o deranjează și îi provoacă durere.

Aerul cald care se ridică în atmosferă și întâlnește pungile de aer rece, cu care intră în conflict, creând o energie care electrică și mineralizează solul. Aceasta este o realitate care nu poate fi combătută și este bine ca lucrurile să funcționeze în felul acesta până la sfârșitul lumii materiale, pentru voi și pentru lume. Cele două părți care provoacă conflictul atmosferic ar putea fi afectate de luptele pe care le poartă de atât de mult timp. Dacă Spiritul cuprinde în sine și aerul cald și aerul rece, nicio pierdere nu mai are loc și în mod evident nicio suferință. Atunci schimbul micilor particule se produce în mod armonios, iar teama că o parte o va domina pe cealaltă dispare. Spiritul conține în sine însuși totul și nimic și nu cunoaște vreo amenințare.

Fiecare om este creat după Chipul și Asemănarea Domnului Începutului, astfel esența fiecărei ființe este întregul.

Îți mulțumesc pentru această nouă viziune. Cu fiecare cuvânt rostit de Tine descopăr o nouă putere. În continuare aud o expresie despre care nu știu nimic și pe care nu am mai auzit-o niciodată, sunt privilegiat!

Spiritul primordial tânjește să se unească cu spiritul născut al omului și să rămână uniți în veșnicie. Cum poate fi înțeles acest aspect?

Nu ca și cum un Dumnezeu caută să se unească cu un altul, ci precum Mirele divin și iubitor suspină de dor pentru mireasa Lui care a fost pierdută și găsită. Astăzi are loc recuperarea ei și întărirea. Mirele, care este Spiritul primordial, veghează la capul miresei, care este spiritul întrupat, ca ea să învingă materia, care este boala, și să se alăture luminii infinite.

La prima administrație a medicamentului pacientul slăbit se slăbește și mai tare, însă aceasta este singura metodă cunoscută de înlăturare a bolii.

Adevărat îți spun că dacă un suflet uriaș precum cel al fetei menționate și-ar accepta trupul și ar trăi în confortul mulțumirii de sine ar fi nebun. Astfel s-ar împământeni în totalitate și cu mare greutate s-ar dezlipi de materia moartă. Nici cu ajutorul îngerilor

Mei cei mai de seamă acela nu s-ar putea întoarce acolo de unde a venit. Disconfortul, frica, grijile și toată sărăcia, au rolul de a îți ține sufletul activ și a nu îi permite să fie absorbit de materie. Voi trăiți în lume dar nu sunteți lumea. Voi suferiți pe parcursul vieților terestre, dar nu uitați că înainte de întrupare și după ea sunteți fericirea.

Nu poți impune unui om care se află în suferință să descopere secretul vieții independente și al fericirii veșnice, care constă în procesul îndelungat al desăvârșirii sufletului lui prin Mine, și să îl urmeze. El are nevoie de o soluție de vindecare rapidă, chiar dacă efectul este de moment. În mod cert lui Dumnezeu nimic nu Îi este imposibil. Drept dovadă orice păcătos poate fi absolvit de judecata materiei în mai puțin de un sfert de ceas, pe cruce. Dar Eu v-am descoperit o cale mai blândă prin care să vă îndreptați și dispun de toată răbdarea. Voi trebuie doar să faceți primul pas către Mine și Eu voi parcurge toată distanța. Ca să vă îndreptați și să creșteți conform învățaturii Mele judecata materială vă va fi înlăturată treptat, iar încărcătura acumulată va fi diminuată și povara va deveni din ce în ce mai ușoară.

Lucrurile vor decurge astfel pentru cei care se vor strădui să rămână dreți până la sfârșit și nu se vor abate de la calea vieții independente la prima tentație apărută, care îi promite numeroase avantaje și îi fortifică identitatea lumească. Faima lumească este o oroare în ochii Mei și este uciderea voastră.

Adevărata putere nu ți-o poate oferi nimeni, o dobândești tu. Darurile divine nu îți pică în gură, întinzi mâna și le iei tu. Așa funcționează lucrurile, și este bine. Căci Împărăția interioară a lui Dumnezeu se dobândește cu forța, atât printr-o luptă aprigă cât și prin celelalte mijloace pe care omul le are la dispoziție.

Omule, faptul că ai fost sărac și nu ți-ai pierdut credința este o minune, dar dacă ai devenit bogat și ai rămas un om drept ai săvârșit o minune și mai mare. Căci în lume trăiesc mulți oameni insensibili și obositori, care sunt agitați și gălăgioși, iar în goana lor de învățați nu fac nimic și nu cunosc absolut nimic. Pentru ei totul este astăzi, iar viitorul este mâine, și își servesc doar trupul de carne. Oamenii superiori se trezesc cu Mine în inimă în fiecare dimineață și trăiesc fericiți și liberi până la sfârșitul îndepărtat al zilelor. Și rămân fermi în adevăr și iubire.

Traiu alături de o persoană insensibilă te privează de orice puritate și lumină lăuntrică. Decizia de a pune stop este mierea. În acest context slăbiciunea este toleranța sau iertarea aparentă în spatele căreia stă dependența.

Cel mai rău lucru care ți se poate întâmpla în această viață este să îți pierzi credința. Credința că nu te-ai născut degeaba pe Pământ, că ai un scop și peste toate acestea un Tată, este mierea hrănitore care îți asigură supraviețuirea. De aceea îți spun că cel mai rău lucru care ți se poate întâmpla nu este să pierzi pe cineva drag, să sărăcești, să te îmbolnăvești și să îți lași trupul; acesta din urmă poate este cel mai bun lucru.

În viață, cu cât ești mai curat cu atât te doare mai puțin. Cu cât te apropii de Spiritul Tată cu atât realizezi faptul că oamenii de succes, care au reușit, în comparație cu tine care te-ai zbatut și ai eșuat, cu toate că ești la fel de priceput ca ei, sunt tot tu. Voi formați o Uniune despre care am vorbit de-a lungul materialelor trecute și nu există invidie în interiorul lui Unu.

Mulți oameni care au fost sensibilizați de un film sau o carte simt acel impuls în inimile lor și se hotărăsc să ajute. Sentimentul lor se înclină mai mult spre a își crea o imagine de salvator decât să ofere ajutor, fără așteptări, mai mult din umbră. Aceasta este o altă urâciune care va fi înlăturată.

Adevărul nu cade la îndoială cu minciuna, pentru a se crea ca adevăr aducător de profit și autoritate, el rămâne curat indiferent de presiunea pe care o îndură și de ocazii. În final, adevărul va învinge fără să lupte.

Dacă lumea nu te-a iubit, ci te-a detestat din cauză că M-ai propovăduit și a luptat împotriva adevărului Meu, te iubesc Eu. Eu te iubesc de un milion de ori cât un miliard de lumi unite. Te iubesc o eternitate și mai mult. În sânul Iubirii Mele din care vie nu este nicio lipsă, nici descurajare sau durere. Pentru tine toate tenebrele au apus.

Dacă nu ai pe cineva alături, care să îți spună că ești frumos și bun, îți spun Eu. Dacă nu se găsește cineva care să te aprecieze pentru stăruința ta și eforturile depuse te apreciez Eu. Eu sunt adevăratul tău Tată și nimeni nu te cunoaște așa cum te cunosc Eu. În ochii Mei ești un erou și un al doilea tată pentru sufletele cărora le faci lumina cunoscută. Tu ești adevărul și mângâierea, Eu ți-am dăruit vederea.

Îți mulțumesc.

Și nu Mă urî pentru pășaniile tale, pentru care Mă fac direct răspunzător, în schimb cunoaște faptul că ele ți-au trezit sufletul. Acesta este modul cel mai eficient la care răspunzi și te dezvolți. Ai putea spune că nenorocirilor care au venit peste tine, pe care nu ți le-ai provocat tu din orbire, le datorezi viața eternă.

Amin!

Voi credeți că Eu, Creatorul tuturor lucrurilor, care a potrivit fiecare element cu o precizie de neegalat, nu s-a gândit la nevoile voastre sau la întrebările pe care vi le puneți, în schimb a rămas fără soluții așa cum rămâneți voi? Credeți că nu M-am gândit la sufletele nefericite cărora li se ia pe nedrept dreptul de a trăi sau care își provoacă moartea în mod voit ori în necunoștință de cauză? Oare ce vină au pruncii care mor la naștere ori ce plan are Dumnezeu pentru cei uciși de epidemii, catastrofe și războaie sau pentru cei care sfârșesc în accidente?

Credeți că viața va dispărea din cauză că i se împotrivesc un conducător, un grup politic ori chiar un popor? Tirani ați fabricat și susținut milioane în toată istoria. Dar morții au murit și viața a continuat pe planetă, istoria o confirmă.

Vedeți voi, Eu M-am gândit la toate acestea înainte ca voi să existați și am creat oportunități pentru toți împătimiții și victimizații. Și pentru copiii nevinovați sau profeții torturați și uciși. Și pentru răniții și îmbolnăviții care suferă într-o singură viață cât alții în câteva sute. În cer copiii batjocoriți pe nedrept vor primi o răsplată egală cu cea a unui profet care s-a dedicat adevărului din voință proprie până la sfârșitul zilelor. Cel care a deschis ușa căminului lui unui singur trimis de-al Meu și i-a pregătit o masă caldă va umbla alături de trimisul Meu în lumea de sus și nu va fi diferență între ei doi, ca și cum ambii ar fi lucrat, cot la cot, în iubire, pentru Mine.

Omul dedicat și priceput să trăiască împreună cu regii, nu cu oamenii de rând. Al lui spirit e treaz și își păstrează sufletul activ și mintea antrenată. Cu calitățile lui desăvârșite luminează conducătorii orbiți de orgoliu și mândrie și le influențează deciziile.

Așadar citiți, citiți și recitiți, ca spiritul din voi să se nască și să se unească cu Spiritul independent care sunt. În felul acesta vă veți raționaliza sufletele, iar atributele divine vor fi înfiripate în adâncul ființei care sunteți.

Niciun om nu s-a născut pe Pământ pentru a trăi șazeci sau șaptezeci de ani și atât, capăt de linie, cu toții v-ați născut pentru a vă finisa pentru eternitate. Indiferent ce s-ar întâmpla cu trupurile actuale nu veți muri, moartea este ceva ce este imposibil să vi se întâmple. Dacă în goana voastră zilnică v-ar izbi o mașină sau dacă v-ați împiedica și lovi într-o măsură în care sufletul ar încheia socotelile cu trupul afectat, nici nu ați sesiza detașarea, ci v-ați continua viețile nesfârșite indiferent de situație.

Mai mult decât panică sau confuzie voi ați simți ușurare. Și o bucurie vie v-ar anima în timp ce v-ați întoarce în Uniune. Iluziile

sociale și tristețea resimțită pe parcursul vieților carnale vi s-ar părea niște himere apuse. Grijile ar deveni ca nălucile, iar teama ar fi străină ființelor atotputernice.

În lume există suflete care odată ieșite din trupuri se întorc pe Pământ în alte trupuri. Acestea redevin copii la propriu și renasc din femei, ca să trăiască vieți de oameni, fără să fie conștiente de faptul că au mai trăit o viață sau o sută. Oricât de absurd ți s-ar părea, cauza fiind îndepărtarea de adevărurile vieții și falsa convingere că Dumnezeu este departe, îți spun că nepotul tău poate fi tatăl tău, fără ca el să știe.

Această dezvăluire nu este o religie, îți spun, este iluminarea minții umane și un fapt care are loc cu sau fără aprobarea scepticilor sau a religioșilor. Căci religia este o superstiție bazată pe o literă moartă și este un vâl, în schimb adevărul nu este chiar atât de ascuns precum credeți și în mod cert nu este departe. Tatăl tău pământesc s-a născut în urmă cu câțiva ani în familia ta, ca rudă îndepărtată.

Știu.

Cum adică știi?

Vreau să spun că mi-a trecut deja prin minte gândul, însă nu am îndrăznit să decid ce cred cu privire la acest aspect. Cu toate că mi-au fost arătate semne și i-am simțit iubirea pe care el nici nu o mai știe, am evitat să trag o concluzie.

Sufletul tatălui meu pământesc a decis să revină în lume prin intermediul unui nou trup, iar în prezent el este un copil pe care l-am întâlnit o singură dată, preț de câteva minute. Legătura dintre noi s-a făcut simțită în acest scurt timp, copilul întristându-se până la lacrimi, în mod inexplicabil, în clipa în care ne-am luat la revedere și am urcat în tren. A lăcrimat ca și cum cunoștea sentimentul, ca și cum sufletul își amintea tristețea resimțită la prima despărțire.

Alberto, sufletele care revin pe Pământ se încarnează parțial și nu în întregime. Partea spirituală din ele rămâne în locuri mai înalte, de unde poate veghea și ghida sufletele încarnate care nu mai știu nimic. Din acest motiv, în viziunea ta, nu l-ai putut percepe în întregime, ci ai interacționat doar cu partea lui spirituală care și-a păstrat memoria și este responsabilă cu direcția.

Judecată prin vederea minții raționale încarnarea e absurdă și greu de dovedit. Considerând dar că trupul și mintea veche au fost distruse și prin urmare amintirile mentale nu mai există, sufletul nu se poate manifesta ca cine este. Faptul că nu își cunoaște identitatea anterioară îl ajută să se dezvolte liber, așa cum este

firesc. Dacă un om luminat care i-ar recunoaște pe toți ca cine au fost ei în viețile trecute s-ar duce ca să le-o spună și prin absurd oamenii l-ar crede, acela nu i-ar trezi, ci i-ar condamna. Semnele există pentru voi, cei treziți, care credeți, ca să cunoașteți iubirea Mea manifestată prin șansele nesfârșite pe care le primiți.

Odată ce sufletul uman, care poate fi asemănat cu cel animal, creează o legătură cât de mică cu Spiritul Tată, legătură care se naște doar prin intermediul iubirii, revine în trup pentru a trăi o viață ghidată de sus. Și viața omului devenit superior este trăită cu scop și se încheie cu o victorie, asemeni unui pom care după altoire încetează să mai hrănească partea sălbatică din el, ci și-o dezvoltă pe cea nouă, roditoare. Și astfel nu mai trăiește copacul, adică vechea identitate, ci prin copac trăiește noua esență, care este identitatea hristică.

Cercetătorii spirituali care vor proba cele menționate aici cu vechile documente vor concluziona faptul că părinții adevăratei credințe au revenit printre oameni, în trup, de mai multe ori.

Profetul Ilie a revenit în trup prin omul care s-a numit Ioan, zis și Botezătorul. Moise a revenit în trup prin omul care s-a numit Zaharia, care a fost marele preot drept al Ierusalimului și din nefericire ultimul.

Îmi doresc, copii, ca din cele scrise să nu se înțeleagă faptul că spiritele puternice menționate s-au manifestat prin doi oameni oarecare, aleși după anumite criterii, după cum susțin instituțiile religioase creștine, ci înțelegeți faptul că atât sufletul lui Zaharia cât și spiritul lui care a rămas în cer pe parcursul încarnării au fost chiar Moise, și că atât sufletul lui Ioan cât și spiritul lui care a rămas în cer pe parcursul încarnării au fost chiar Ilie.

Este atât de ușor de înțeles! Se pare că nu m-ai uitat cu privire la extraordinarul pe care îl îndrăgesc mai mult decât teoria. Vom încheia al treilea document semnat „Mierea Pământului“ cu capul sus cu toate că pe parcurs s-au întâmplat atâtea, motiv pentru care am întârziat cu scrierea, mi-am pierdut concentrarea și credința și cu foarte mari eforturi am revenit.

M-am întors la echilibru, depășind momente critice, fiind pe punctul de a renunța la tot și a mă stinge. Cu ajutorul acestor dezvăluiri de mare ajutor am înțeles dar că cu cât devin mai curat cu atât mă chinui mai puțin.

Cititorii trebuie să știe că în calitate de mesager și co-autor eu nu sunt o persoană credulă și naivă, care poate fi dusă de nas. Eu sunt sceptic cu privire la tot ce este uman și deci pervertit. Informațiile descoperite prin intermediul documentului provin dintr-o

inimă curată și nu sunt influențate de opiniile umane ori de pofta de câștig. Adevărurile pe care le fac cunoscute lumii sunt filtrate prin rațiunea spiritului interior și apoi sunt probate cu realitatea. De aceea, oricât de tare s-ar împotrivi mintea la citirea relatărilor pe care nu le crede, inima le va asimila și recunoaște mai târziu.

Multe dintre întrebările ale căror răspunsuri pur și simplu le-am știut dintotdeauna au fost adresate totuși de dragul îmbogățirii cunoștințelor voastre. În fond e normal ca lumea să respingă și să adore aceste cărți, în mod simultan, deoarece mesajul destabilizează superstiția. Adevărul reprezintă distrugerea și mângâierea, iar starea ta, cititorule, fluctuează în funcție de poziția ta.

Cel care îmi vorbește în interior este Spiritul etern care a luat o identitate de înger și a coborât în lume ca să o elibereze. Îngerul este Una cu Spiritul Tată, chiar dacă din punct de vedere rațional nu este. Așa cum lumina dispersată de flacăra unei lumânări nu este flacăra însăși, ea provine din flăcără și transmite, în măsura în care lumea poate suporta lumina, lumina. Mai clar decât atât vă spun că iubirea aceluia care iubește nu este persoana însăși, care iubește, cu toate că într-un fel este.

De ce nu ni se dă să înțelegem totul dintr-odată?

Deoarece Eu nu vă dau nimic, cu toate că vă dau totul, ci vă chem pe voi să beți și să mâncați și să descoperiți toate misterele ascunse. Ce tată ar fi acela care i-ar da copilului orice fără să îl privească, fără să se gândească la învățarea lui și la dobândirea independenței, ci l-ar dresa ca pe un câine să îi cerșească pentru fiecare os primit? Eu nu sunt un asemenea tată lipsit de iubire și înțelepciune, care vă dă totul dar nu vă învață cum să îl obțineți prin voia și puterile voastre. Acesta este control și nu libertate, și așa procedează oamenii, nu dumnezeii.

Cum percepi tu pe Pământ iubirea?

Aș putea fi sincer?

Sigur, doar despre adevăr și sinceritate este vorba.

În general nu simt niciun strop de iubire, indiferent dacă sunt calm sau trăiesc în alertă. Realitatea mea parcă a devenit neutră, iar simțirea îmi încetinește cu fiecare zi ce trece încât nu mă mai emoționează nimic. Totuși, în unele dimineți mă duc la fereastră ca să le simt adierea mângâietoare și îmi dau lacrimile. Aceasta, consider eu, este iubirea. Atunci când îmi revin în fire realizez că senzația de blândețe provine din dorul de ea, din care mă hrănesc cu țărâita ca să nu îmi uit esența.

Imaginează-ți frumosul mai des!

Mi l-am mai imaginat, dar cu ce mă ajută?

Cu ce te ajută să îți imaginezi răul mai mereu și să repeți în minte scenariile conflictuale nesfârșite?

Nu mă ajută, dar uneori nu îmi pot stăpâni gândurile.

Cea mai lungă suferință este provocată de obișnuința voastră de a vă frământa și nu de evenimentele pe care le urâți și care vi se întâmplă. Dacă ai fost trădat și părăsit în prima tinerețe tu vei hrăni întreaga viață sentimentul de abandon, care uneori va scădea în intensitate iar alteori se va accentua. Te vei simți părăsit la orice mică neînțelegere sau ceartă și te vei retrage în singurătate ca să îți adâncești prăpastia, convins fiind că acest comportament te ajută să devii mai puternic și vei afirma că realitatea este rea.

Observă copiii care acum se ceartă pentru totdeauna și după cinci minute uită și își continuă joaca. Așa că nu îți hrăni mintea subconștientul cu gânduri de panică, nemulțumire sau judecată. Subconștientul este ca un sol fertil, care îți înapoiază însutit ceea ce însămânțezi. Creatorul tuturor limitărilor tale ești tu și tot tu poți deveni mântuitorul.

Am mai susținut această afirmație de-a lungul dialogului dar o spun acum din nou: dacă nu mi s-ar fi revelat mesajul pe care tocmai l-ai citit, suflet călător, nu aș fi avut nimic!

Toate învățăturile pe care le-am primit prin intermediul vocii interioare și pe care mulți ani nu am știut să le explic, iar lumea m-a contrazis și urât din pricina lor, se clarifică, iar adevărul iese la iveală. Tot ceea ce are un început are un sfârșit, spunea cineva cu intenția de a distruge, și este adevărat în ceea ce ține de lume. Căci minciuna apare, persistă și se dizolvă de la sine atunci când încetează să mai servească intereselor. În schimb adevărul nu are un început, el pur și simplu este și nu dispare.

Adevărul este mierea din care toți cei care au susținut iubirea se hrănesc pe parcursul vieții, un sirop care vor deveni la sfârșit. Dulceața îi va întări pe cei care se vor naște după noi și vor căuta lumina. Evenimentele devastatoare vor trece, luptele se vor opri, iar oamenii se vor împăca și iubi, și vor explora lumile nesfârșite și își vor împărtăși cunoașterea și experiența, dar cuvintele mele vor rămâne. Ele vor fi citite de fiecare suflet atunci când îi va veni timpul. Iubitule, astăzi ți-a venit timpul.

Încheiere

Doar dacă ți-ai întoarce privirea de la lumea exterioară și te-ai uita în inima ta ai descoperi comoara Împărăției cerului și toate beneficiile ascunse. Atunci ai simți o atracție nemaiîntâlnită pentru a afla mai mult și a te dezvolta în adevăratul sens al cuvântului. Opiniile celor mulți nu ți-ar mai da bătăi de cap, iar de aprobarea lor te-ai lipsi într-o secundă; și viața ar deveni mai blândă.

Tu stai pe terasă sau la geam, cu florile tale, și bucură-te că ți s-a dat să trăiești această viață, așa cum este ea. Doar gânduri bune și idei mărețe izvorăsc din starea de grațitudine.

Nu renunța la pacea interioară pentru a îți dovedi dreptatea în fața unor oameni care nu te cunosc și nu te iubesc. Evită orice fel de conflict, păstrează-ți sufletul sănătos.

Nu suprapoziționa pe nimeni, nu cerși atenție. Indiferent de situația ta materială și de aspect tu ești un suflet prețios și un om demn. Chiar dacă o iubești cu toată ființa, nu pune o persoană pe primul loc dacă tu nu te afli pe aceeași poziție pentru ea. Căci pe primul loc este relația ta cu Dumnezeu interior și prin urmare cu cea mai profundă latură a ființei tale. Doar El îți poate descoperi originea ta și destinația.

Dacă nu ești de acord cu o idee, un obicei sau o grupare, nu înseamnă că în mod automat aprobi opoziția. Tu ai libertatea de a nu accepta nimic lumesc și deci pervertit. Informează-te ca să ai cunoaștere, dar filtrează informația și asimilează cu măsură. Mai mult de trei sferturi din ceea ce ajunge la tine pe parcursul vieții este o minciună.

Urmează toate acestea ca să nu devii produsul lumii de care într-o zi nu își va mai aminti nimeni. Toate opiniile și răutățile ei vor fi șterse, și o nouă lume va răsări asemeni unui curcubeu sub care mulțimea va zări calea îngustă și smerită care a condus-o la lumină. Atunci Începătorul se va lăsa privit de ochii preafericți ai trăitorilor și o mare iubire îi va cuprinde.

Chiar din timpul vieții terestre unele suflete sparg barierele și pătrund realitățile mai înalte, explorând în interiorul lor și descoperindu-se. La prima vedere acești oameni par a fi simpli bătrâni plecați cu pluta, care nu reacționează la niciun semn, dar spiritele lor se află în lumea promisă ca să pregătească intrarea sufletelor. Pentru ei viața trăită pe Pământ se încheie cu succes și mântuirea este sigură. Dacă te vei gândi că ei sunt doar bolnavi și că eu sunt prea visător, ești doar un copil.

Sfârșitul Documentului III